

resliv

berätta för mig varför vindarna reser

berätta för mig varför resa är av vikt

sätt dig här intill mig här på klippan

låt oss blicka ut över havet

vandra in i havet

uppleva vågor saltstänkta dofta

vita havsanemoner når tårna

saltstänkta droppar

ögon tåras

kind vätas

jag berättar då detta

resa kan vara så

så vittfärdandes

jag säger, res dig upp ur din böjda undanträngda ställning

ser du skålen, sprickan här invid

droppar är däri

hav

se hur havet sköljer friseglande ut

reser ut

reser

sig

res dig upp ur skuggan

stig in i tillvaron

tillvarons liv

till var

rons

liv

du undrar varför jag säger stig ur skuggan då jag så ofta benämner den godgörande

skuggan är god

men bliv icke däri alltid

jag säger

res dig
res dig upp och bege dig in i din resa
bege dig ut på vandring
på din vandring
du har ett mål
allt har ett mål
mål
mening åskådar livsledning

du frågar varför vindar alltid reser
vindar gör så
ty de rör vid
fram
de rör vid solstigan
är i solregn
regn sjunker in
fuktar
hud

vindar rör vid fram
vid solstigan
barnet ler visdomsdjupt
solar brinner
vindar rör vid fram
vid solstigan
detta är bilden av barnet vilket ser födelsedags, festtårtan
fingret strömmar
far iväg
rör vid och vips in i munnen
barnet minns tårtan
tårtan fanns där
fanns
där
den fanns där och den smakade gott
detta är bilden av att röra vid varmt
röra vid en varm spisplatta men snabbt dra undan handen för att ej bränna – är det en märklig bild
– inte alls
du rör vid fram
vid det kommande
men för att skönja dess källsprång drar du dig åter
du drar dig åter för att minnas

vindarna reser ty de vet inrevet att livet ej går att tanketänkas

du frågar mig varför resa är viktigt
stundtals ser du in i fjärran
ser du in i det kommande du skönjer ett ljus
ett ljus långt bort, fram
det du ser är
ofattbart

för att med ditt hela sinnesväsen
med ditt fulla sinne hjärtförstå
måste du våga virvla bakåt

res
vandra
bakåt
passera denna dröms insteg
drömmen före denna
före
före
före
se alla dina steg
vandra bakåt se alla dina steg dock icke för kvarhållan
du skall se att du virvlar ”nedåt”
ut genom ljuspunkten till där du står
till där du står i förklarande ljus

du virvlade aldrig bakåt
ty bakåt är framåt
och framåt är bakåt
och intet håller dig fast
det håller dig kvar i det livet är
alltid skridande
en resväg
en resonansväg
en korrespondansväg med ditt själv
med allts själv

korrespondans
resonans

resonanslåda
han lutar sig mjukt fram
knäpper upp silverne spännen
klickljud
höres

varligt öppnar hans
ömma händer
den svarta
han lyfter henne nära
intill
bröst

lyfter stråken

fingertoppskänsla
berör strängar

hon sjunger
om de gångna nätternas sorgesånger

hon sitta svartklädnad
den svarta kjolen rinner i vågor utmed golv
i knäet vilar cittra

fingertoppskänsla
berör strängar

på golv runt henne
synes rubiner
glöda

han håller henne ömt till sitt bröst

älskade
jag är dig nu
nära

hon viskar

dina händer

omsluter mitt hjärta
hör dess andetag
andetag av nära dröms enhet till allvars gåva
tillåtes du detta
detta lyssnande

är du
naken

trenne strängar brister

jag måste ha alla skelett i garderoben
de är icke mer fasa
i kärlek
ser jag
dem
jag har klätt benen med skimrande hud
valvbågar
är mellan nu och då
då och nu
så vackra strömmar
bäckarnas
ådror
jag måste ha alla skelett i garderoben
detta för att det ej skall ske igen
det vilket ej var
det vilket
är

varför är det så
jag säger dig att det är så
ty det inslutna ljuset slocknar aldrig
är aldrig släckt

i varje möte ljusuppstår jag
i varje sant möte
djupuppstår jag

vindar rör vid fram
vid solstigan
barnet ler visdomsdjupt

solar brinner
vindar rör vid fram
vid solstigan
är i solregn
regn sjunker in
fuktar
hud

du har tystnat
hör du havets sång
ditt hjärta

varför säger du så

jag säger djupt i havet finns en propp
du måste våga virvla med
ser du hålen i ring
då proppen lossas
sju solögon är de
vidgade svarta pupiller
havet reses
är kronblad
du är insluten i en lotus
det vackra du nu ser är samtidigt
hur havet
virvlar
snurrar ut
och är ändå hav

du frågade varför resa är så viktigt
havet reser
vindarna reser
ty de vet
inrevet att livet ej går att tanketänkas

livet är
hjärtetanke

du frågar mig varför resa är viktigt
stundtals ser du in i fjärran
ser du in i det kommande du skönjer ett ljus

ett ljus långt bort, fram
det du ser är
ofattbart

farväl lyssnare
nu skrider jag till en vacker stjärnö
där andas vi tillsammans
i kärlek

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena Själsöga Keijser med Poeter.se id #21311 innehar upphovsrätten